

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 191/25
15.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Драгослава Милановића, председника већа, Виолете Јовановић и Душана Агатоновића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Слађана Лазића, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела утаја из члана 207 став 4 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Вукашина Влајковића, изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву К.бр.85/24 од 25.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2025. године, у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Вукашина Влајковића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ браниоца окривљеног АА, адвоката Вукашина Влајковића, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.85/24 од 25.12.2024. године, **само у делу одлуке о кривичној санкцији**, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА, због кривичног дела утаја из члана 207 став 4 у вези става 1 КЗ, за које је оглашен кривим изреком првостепене пресуде, на основу одредбе члана 4, 42, 45, 54, 56 и 57 КЗ, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од **8 (осам) месеци**, коју ће окривљени издржавати по правноснажности пресуде, тако што **не сме напуштати просторије у којима станује у ..., ул. ...**, осим у случајевима предвиђеним Законом који уређује извршење кривичних санкција, **без примене електронског надзора**. Уколико окривљени једном у трајању преко 6 (шест) часова или два пута у трајању до 6 (шест) часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. На основу члана 207 став 1 КЗ и члана 50 и 51 КЗ, Апелациони суд у Београду окривљеном изриче **НОВЧАНУ КАЗНУ** у одређеном износу од **20.000,00 (двадесетхиљада) динара**, коју је окривљени дужан да плати у року од 2 (два) месеца од дана правноснажности пресуде, с тим да уколико окривљени новчану казну не плати у одређеном року, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора

не сме бити дужа од шест месеци, док се у преосталом делу жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Вукашина Влајковића, **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у **непреиначеном делу, ПОТВРЂУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К.бр.85/24 од 25.12.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело утаја из члана 207 став 4 у вези става 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју ће окривљени издржавати по правноснажности пресуде, тако што не сме напуштати просторије у којима станује у ..., ул. ..., осим у случајевима предвиђеним Законом који уређује извршење кривичних санкција, без примене електронског надзора. Уколико окривљени једном у трајању преко 6 (шест) часова или два пута у трајању до 6 (шест) часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. На основу члана 207 став 1 КЗ и члана 50 и 51 КЗ, Апелациони суд у Београду окривљеном изриче новчану казну у одређеном износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 2 (два) месеца од дана правноснажности пресуде, с тим да уколико окривљени новчану казну не плати у одређеном року, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не сме бити дужа од шест месеци. Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка настале пред ОЈТ у Ваљеву, у износу од 93.618,11 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, на рачун ближе наведен у изреци, затим да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 32.412,00 динара, као и паушал у износу од 5.000,00 динара, у корист буџетских средстава Основног суда у Ваљеву, на рачун наведен у изреци, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, да оштећеном ББ на име трошкова поступка плати износ од 202.500,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а оштећени ББ се за остваривање имовинско-правног захтева упућује на грађанску парницу.

Против наведене пресуде благовремену жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Вукашин Влајковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да преиначи побијану пресуду и донесе ослобађајућу пресуду у односу на окривљеног, а да о седници већа обавести окривљеног и његовог браниоца, којој би присуствовали.

У свом поднеску Ктж.бр.204/25 од 03.03.2025. године, јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду предложио је Апелационом суду у Београду да одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Вукашина Влајковића и првостепену пресуду потврди.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Вукашина Влајковића, на којој је размотрио списе, испитао првостепену пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, па је, имајући у виду предлог јавног тужиоца из цитираног поднеска, нашао да ваља одлучити као у изреци пресуде и то из следећих разлога:

Побијајући правилност првостепене пресуде због учињених битних повреда одредаба кривичног поступка, бранилац окривљеног указује да је изрека пресуде неразумљива, односно противречна сама себи и разлозима, да су разлози у погледу одлучних чињеница противречни, да у изреци није тачно дефинисано време дела, да не може бити време извршења кривичног дела 16.11.2020. године, када су продате ствари. Међутим, изнете жалбене наводе Апелациони суд у Београду оцењује као неосноване, будући да је првостепени суд правилно утврдио време извршења кривичног дела, те присвајање ствари постоји онда када извршилац почне да се понаша као власник, а што је у конкретном случају датум који је наведен у изреци побијане пресуде.

Надаље, жалбом браниоца окривљеног суштински се указује да је у конкретном случају реч о грађанско-правном односу, да код окривљеног није постојао умишљај, јер је сматрао да су ствари његово власништво, а због саме природе односа са оштећеним.

Међутим, изнете жалбене наводе Апелациони суд у Београду оцењује као неосноване, будући да је првостепени суд правилном и свестраном оценом изведених доказа јасно и недвосмислено утврдио да је окривљени критичном приликом извршио предметно кривично дело за које га је огласио кривим. При томе је првостепени суд имао у виду изјаву од 28.06.2022. године, која је оверена код јавног бележника под бројем УОП-I 3983-2022 од 11.07.2022. године, из које је утврдио да је у изјави коју су потписали и окривљени и оштећени наведено да се опрема која се састоји од пелетирке ЦПМ Европа 7000, дробилице за дрво "Морбак 20", млина чекићара са мотором од 90kw, налази код окривљеног од 17.11.2016. године, да је преузета од ББ, да је опрема узета под закуп који месечно износи 2.400 евра, да дуг окривљеног у тренутку овере изјаве износи 36.600 евра, да се у изјави такође констатује да ће окривљени и оштећени у року од три дана – 01.07.2022. године направити коначан договор за опрему и поменути дуг у писаној форми и оверити код нотара. Да је увидом у пресуду Основног суда у Ваљеву П.бр.1685/22 од 28.11.2022. године, утврђено је да је усвојен тужбени захтев тужиоца ББ из ... и тужени АА из ... је обавезан да на име дуга тужиоцу плати износ од 36.000 евра у динарској противвредности, а из образложења пресуде се утврђује да наведени дуг представља потраживање тужиоца на име накнаде за коришћење опреме за производњу пелета коју је дао туженом на коришћење, а који је престао да плаћа ову накнаду. Увидом у Уговор о продаји који је закључен и оверен дана 16.11.2021. године, код јавног бележника бр. УОП I:4913-21, утврђено је да је окривљени АА као власник ..., Привредном друштву ..., продао комплетну линију за производњу пелета, између осталог и пелетирку снаге 160kw, млин чекићар, пружни транспортер и млин чипер од 300kw, а за купопродајну цену од 570.000 евра.

Дакле, имајући у виду напред наведене доказе и по оцени Апелационог суда у

Београду, у конкретном случају се не ради о грађанско-правном односу како се то истиче у жалби браниоца окривљеног, посебно имајући у виду чињеницу да присвајање ствари постоји онда када извршилац почне да се понаша као власник, а што је окривљени и учинио у моменту када је ствари продао Привредном друштву ..., те се због наведених доказа не може прихватити став одбране да у конкретном случају окривљени није имао умишљај да изврши кривично дело, односно да прибави имовинску корист наведену у изреци побијане пресуде.

Апелациони суд је имао у виду и жалбене наводе браниоца окривљеног, да у ситуацији када постоје два вештачења која нису могла да се усагласе у погледу вредности присвојених машина од стране окривљеног, првостепени суд је био дужан да одреди супервештачење у конкретној правној ствари, а што није учинио, те је погрешно утврдио чињенично стање.

Међутим, овакви жалбени наводи су оцењени као неосновани, будући да је првостепени суд имао у виду да постоје разлике у погледу процене вредности предметне опреме за производњу пелета, али је правилно нашао да из сва три налаза несумњиво произлази да вредност ове опреме прелази износ од 1.500.000,00 динара, што битно утиче на квалификацију кривичног дела које се окривљеном ставља на терет, односно вештачењем је несумњиво утврђено да у конкретном случају постоји тежи облик кривичног дела утаје, обзиром на вредност ствари које су предмет утаје. Суд је у погледу вредности процене вредности машина које су биле предмет кривичног дела прихватио процену вештака економске струке Горана Лучића, која вредност је наведена у оптужном предлогу, будући да је и вештак машинске струке за давање свог налаза користио вредност опреме која је наведена у пописним листама основних средстава предузетничке радње окривљеног ..., а које податке је ради давања користио и вештак економске струке. У односу на одступање у односу вредности машина вештака економске струке и машинске струке, која разлика иначе не доводи у сумњу вредност предметне опреме као квалификаторну околност, иста је настала тако што је вештак машинске струке вредност ствари на дан 16.11.2020. године утврдио урачунавањем амортизације, док је вештак економске струке користио вредност из пописних листа. Осим тога, по правилном закључку првостепеног суда, наведени подаци које је као службене водио сам окривљени и у време када није било спора између њега и оштећеног у погледу вредности ствари су најпоузданији. Стручни саветник ангажован од стране окривљеног је процену вршио на дан 03.10.2024. године, дакле, две године након што је опрема изашла из државине окривљеног, при чему није било података везано за стање и евентуални ремонт опреме у време продаје док је била у државини окривљеног, или након тога, док је процену на дан 16.11.2016. године вршио на основу фотографија насталих у време преузимања машина, а изостала је процена на дан 16.11.2020. године, када је окривљени опрему продао и стекао противправну имовинску корист, односно када је извршио предметно кривично дело за које је оптужен и оглашен кривим у конкретном поступку.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање и по оцени овога суда, правилно је првостепени суд применио кривични закон када је нашао да су се у радњама окривљеног стекла законска обележја бића кривичног дела утаја из члана 207 став 4 у вези става 1 КЗ, за које га је огласио кривим.

Разматрајући побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, поводом жалбе браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно на страни окривљеног, сходно члану 54 КЗ, ценио као олакшавајуће околности његове породичне прилике, чињеницу да је ожењен, породичан човек, отац три детета, да раније није био осуђиван, и да отежавајућих околности није било.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, напред наведеним олакшавајућим околностима, а у одсуству отежавајућих околности, првостепени суд приликом доношења побијане пресуде и одмеравања висине кривичне санкције није дао адекватан значај, па је Апелационог суда у Београду напред наведеним олакшавајућим околности дао карактер нарочито олакшавајућих околности, и у смислу члана 56 и 57 КЗ окривљеном ублажио казну испод законског минимума и усвајањем жалбе браниоца окривљеног осудио га на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора и изрекао му новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од два месеца од дана правноснажности пресуде, са упозорењем да уколико наведену новчану казну не плати, иста ће бити замењена казном затвора. По оцени овога суда, напред наведене казне ће у довољној мери утицати на окривљеног да више не врши кривична дела и истима ће се остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 КЗ.

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 457 ЗКП у вези члана 459 ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-виши саветник
Слађан Лазић, с.р.**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Драгослав Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић